

Møtebok for Øyer fjellstyre

Møtedato: 22.08.2018

Sak nr: 40/18

Dokument: 12/45 - 17

Arkiv: F- 285

Ny henvendelse om restaurering/utvidelse av lunnstugu. Feste nr 285.

Saksdokumenter vedlagt møteinnkallingen:

Brev datert 15.05.2018 fra advokatfirma Arntzen De Besche AS.

Bakgrunn:

Knut Kjørstad er eier av Stalsberg øvre gnr 89 bnr 6, med seter på Sydda feste nr 285. I 2016 søkte Kjørstad om å restaurere, flytte og utvide seterhuset. I møte 05.10.2016, sak 66/16, gjorde fjellstyret slikt enstemmig vedtak:

Fjellstyret har ingen innvendinger mot at seterhuset restaureres og flyttes til ny grunnmur.

Fjellstyret godkjenner en utvidelse av huset på 20 m². Begrunnelsen er å gjøre huset mer hensiktsmessig å bruke. Fjellstyret ber om å få tilsendt målsatte tegninger av det nye huset.

Hjemmelen for vedtaket er seterforskriftens § 10.

Vedtaket kan påklages etter reglene i forvaltningsloven. Klagefrist er 3 uker fra kunngjøring av vedtaket.

Kjørstad klagde på fjellstyrets vedtak. Han viste i klagen til at huset er svært lite, og at en utvidelse på 20 m² ikke er nok. Fjellstyret behandlet klagen i møte den 7.12.2016, sak 73/16. Fjellstyret gjorde slikt vedtak:

1. *Fjellstyret avviser klagen fra Knut Kjørstad.*
2. *Begrunnelsen er at det ikke framkommer nye opplysninger som er relevante for saken, og at ønsket om en utvidelse ikke er begrunnet med «rasjonell utnytting av setra». Fjellstyret viser til seterforskriftens § 10.*
3. *Saken oversendes Statens landbruksforvaltning til endelig avgjørelse.*

Klagen ble oversendt til Statens landbruksforvaltning (SLF) som klageinstans i brev datert 08.12.2016.

I brev av 26.01.2017 opplyser SLF at Kjørstad har trukket klagen.

I brev av 24.04.2017 henvender advokatfirma Thallaug seg på vegne av Kjørstad til fjellstyret om samme sak. Det anmodes om at fjellstyret likevel tillater å føre opp et større bygg, det blir vist til andre saker og det blir antydnet at fjellstyret ikke driver likebehandling. Fjellstyret svarte på henvendelsen etter behandling i møte den 24.05.2018:

Kjørstad fikk i sak 66/16 tillatelse til å utvide seterhuset med 20 m². Denne tillatelsen står ved lag. Søknad om ytterligere utvidelser imøtekommes ikke, da det ikke er påvist et behov for mer bygnings-areal ut fra den jordbruksmessige driften av setra.

Tillatelsen i sak 66/16 er betinget av at fjellstyret mottar målsatte tegninger av det nye huset. Søker er ansvarlig for å søke Øyer kommune om tillatelse etter plan og bygningsloven.

Siden denne saken allerede er påklaget, gis det ikke ytterligere klagemuligheter. Vedtaket er dermed endelig.

Fjellstyret har nå mottatt enda et brev om saken, fra advokatfirma Arntzen De Besche. I brevet er det foretatt en gjennomgang av flere saker som angår endring av hus på seter. Også

denne gangen stilles spørsmål ved om fjellstyret behandler alle likt, og det anmodes om at fjellstyret «nok en gang ser på saken».

Saksbehandlers vurdering:

Denne saken har vært behandlet, den har vært klagebehandlet og behandlet enda en gang.

Det er riktig at utgangspunktet må være at like saker skal behandles likt. Dette er likevel ikke noen absolutt regel, og det kan være flere grunner til at tilsynelatende like saker kan få ulikt utfall. Den første og mest åpenbare grunnen er dersom det grunnleggende regelverket blir endret. En annen grunn kan være at en sak blir påklaget og avgjort av klageinstans, mens en tidligere sak ikke ble det. En tredje grunn kan være at skiftende fjellstyrer kan gjøre ulike vurderinger. Det er derfor vi har et system med valg og politisk oppnevning av fjellstyret. Gjennomgangen av saker i brevet spenner over et tidsrom fra 2011 til 2017, en periode som omfatter tre ulike fjellstyrer.

Seterbruket i statsallmenning er en svært gammel ordning, som i sin grunnleggende form går ut på at de allmenningsberettigede gårdene kan utnytte allmenningens arealer for sin jordbruksmessige verdiskapning. Ordningen har alltid vært vederlagsfri. Det er fjellstyret som avgjør hva slags hus som kan føres opp på en seter. I dette ligger at fjellstyret skal foreta en vurdering av behovet ut fra den jordbruksmessige utnytting av setra. Fjellstyrets skjønn er helt avgjørende for at det som føres opp av hus på seter faktisk er knyttet til reel landbruksvirksomhet, og ikke i realiteten er fritidsbebyggelse. Dette er spesielt viktig overfor den store del av samfunnet som ikke er tilknyttet jordbruket, og for tilliten til at den vederlagsfrie bebyggelsen som føres opp på setrene faktisk er knyttet til reell næringsvirksomhet. Fjellstyrets skjønn kan av og til være vanskelig, spesielt i dagens virkelighet med mange slags driftsformer. F.eks. har fjellstyret valgt å legge seg på en linje der setre som brukes i samdrifter betraktes som å være «i bruk», og som kan gi grunn for å endre eller utvide bebyggelsen på setra. En grunnleggende forutsetning må likevel være at gården som setra ligger til drives, og at setra tjener gårdens behov.

I denne konkrete saken står en overfor en bruker som ikke driver gården sin. Søknaden er ikke begrunnet ut fra jordbruksmessige behov. Dette til tross for flere oppfordringer fra fjellstyret. Han hevder å drive forproduksjon på setra, men dette er ikke dokumentert. Siden setra skal tjene gårdens behov, og ikke eierens behov, er setra ikke «i bruk» i fjellovens forstand. Grunnlaget for å tillate større seterhus er dermed ikke til stede. Fjellstyret valgte likevel å tillate en utvidelse på 20 m² i forbindelse med flyttingen av huset.

Det er mange som kunne tenke seg å disponere et seterhus i fjellet. Fjellstyret er tillagt den vanskelige oppgaven å utøve et skjønn på hvem som får tillatelse til å føre opp/endre hus på setrene. Fjellstyret har alltid tatt denne oppgaven på alvor, og jeg mener vi så langt som det er mulig har behandlet alle likt. Kjørstad har skrevet en rekke brev til fjellstyret. Han klaget først på fjellstyrets vedtak, men trakk klagen. Dette var i og for seg meget beklagelig. Kjørstad har siden engasjert en advokat til å skrive brev om saken, og nå har han engasjert advokat nr 2. Det kan ikke bli slik at dersom en bare sender nok brev om samme saken, så kan en forvente at fjellstyret skal se bort fra de grunnleggende reglene i fjellov og seterforskrift, og også egen praksis og skjønn.

Jeg mener denne saken er behandlet så grundig som mulig, og at det ikke ligger til rette for å «se på saken» enda en gang.

Forslag til vedtak:

Fjellstyret kan ikke se det er grunnlag for enda en behandling av denne saken.

Behandling i fjellstyret:

Følgende dokumenter ble delt ut i møtet:

E-post av 10. august fra landbrukskontoret, med opplysning om at når det ikke er søkt produksjonstilskudd på seterlykkja er det fordi arealet ikke er stort nok til å få utbetalt tilskudd.

E-post av 22 august fra Hilde Strangstadstuen, med kommentarer til saksframstillingen. Hun henviser til brev fra advokat Gade for dokumentasjon av forsalg fra setra. Som vedlegg til e-posten følger kopi av kvittering for forsalg 2016 og 2017.

Saksbehandler opplyste i møtet at eneste vedlegget til Gades brev var tegning av huset.

Vedtak:

Saken utsettes til neste møte.